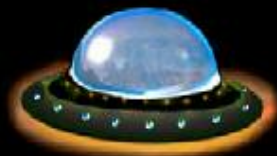
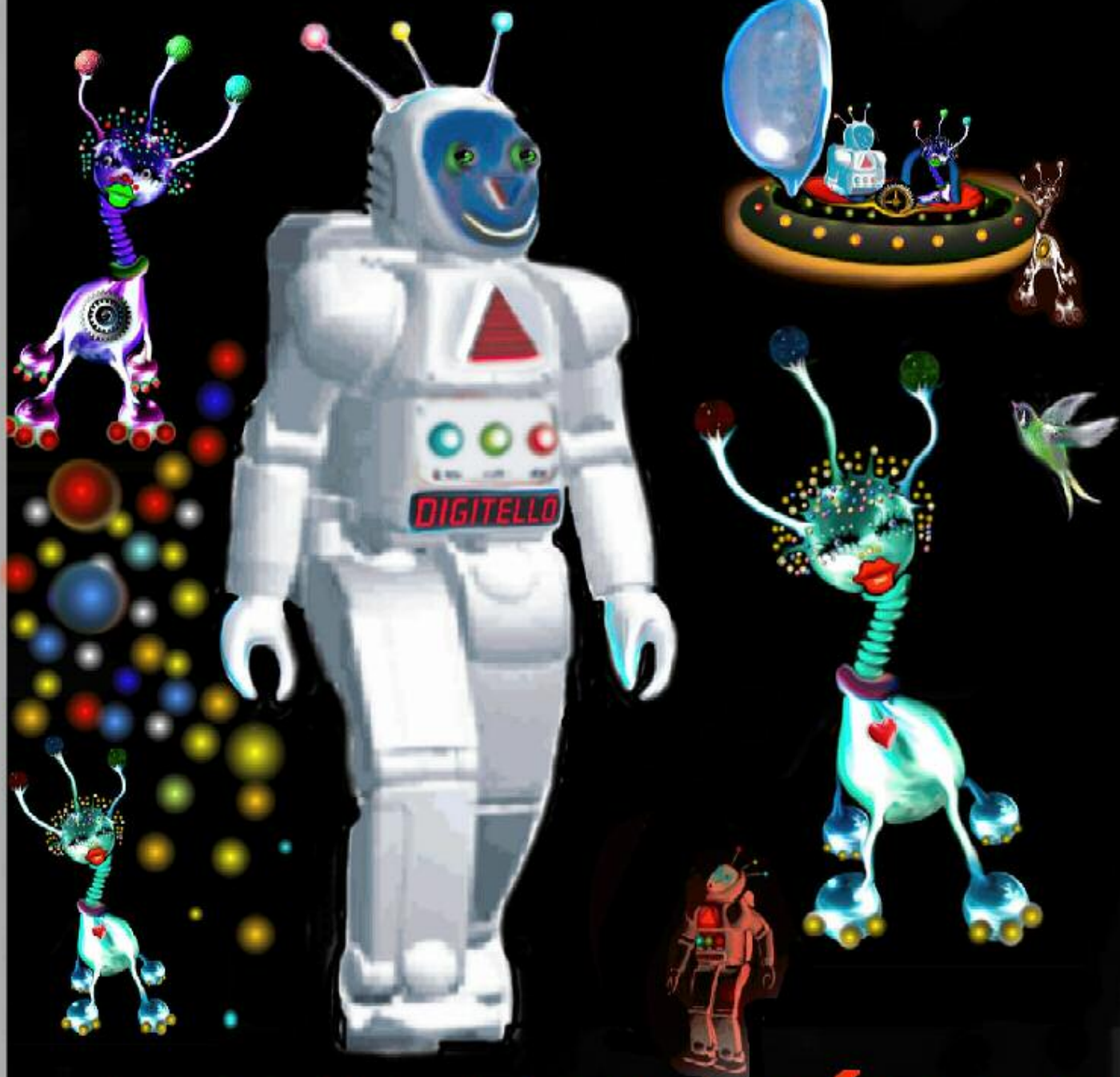




L. B. PAUL



# DIGITELLÓ



## HOLLI-BOLLIÁBAN

fantasztikus mesekönyv - nemcsak gyermekeknek



CyberBooks  
2003





Írta és rajzolta:

**L. B. Paul**



*e-book version*



*Köszönet Mamának, Andikának és Boglárkának!*

L. B. Paul

# **DIGITELLÓ**

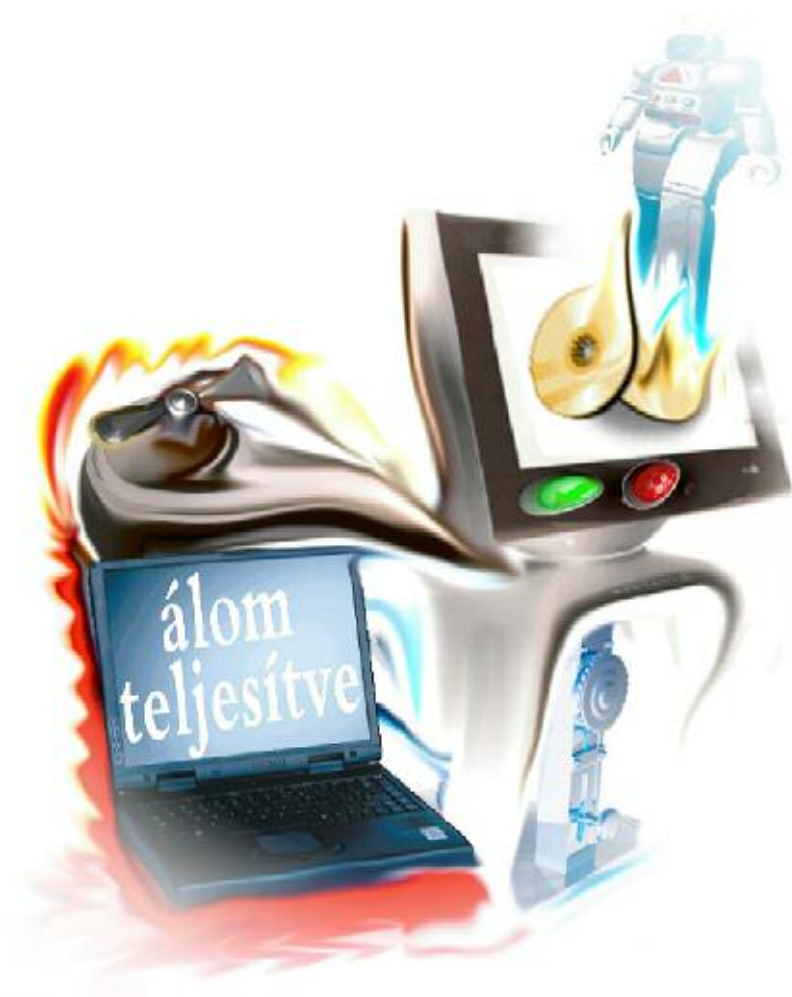
## **HOLLI-BOLLIÁBAN**



FANTASZTIKUS MESEKÖNYV  
N E M C S A K G Y E R M E K E K N E K

**ALL RIGHTS RESERVED**

CyberBooks Kiadó  
2004



# A VIRTUA-DIGITALIZÁLÓ



*Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy okos számítógép.*

*Egy álmos éjszakán, megunva az Interneten való böngészést, kitalált valami okosat. Ez nem volt egyéb, mint egy virtua-digitalizáló...*

*Hogy mi is az a virtua-digitalizáló?!*

*Az bizony nem más, mint egy olyan készülék, ami a digitális-álmokat átalakítja valósággá. Tudni illik, digitális-álma viszont csak a számítógépeknek lehet.*

*Nekik sem mindnek. Csak a jó számítógépeknek. Az okosabbjának, az ügyesebbjének...*



*Egy szép reggelen, a bekapcsolódása után, nagyot nézett az okos számítógép...*



*Ott állt előtte egy gyönyörű, mosolygó digitális robotka.*

► *Hát Te ki vagy?* - kérdezte a meglepett számítógép.

► *Ki vagyok?! - hüledezett a kisrobot - Hiszen Te álmodtál velem ma éjjel... És nem ismersz fel?!*

► *Jaj... Ne haragudj! Már emlékszem! Az a szép álom a kisbolygóval...*



*Biztos bekapcsolódott a virtua-digitalizáló... - gondolta a számítógép. Az aprócska webkameráján átkukkantott a másik monitorra.*

*És valóban, a digitális kijelzőn ott állt egy felirat...*

## **álom teljesítve**

*A piciny robot zümmögni kezdett, majd elkezdett fel-alá robogni a szobában.*

*Hű, de gyors! - álmélkodott magában a számítógép - Azonnal cselekednem kell! - gondolta - Mielőtt még valamit véletlenül szétrombol...*

*Zizzent egy párat a mikroprocesszora. S lám, rögtön jött egy mentőötlete...*

► **Mit szólnál egy utazáshoz?** - kérdezte a kis robotot, aki éppen a padlówázát akarta felborítani.

► **Ó, jó is lenne...** - válaszolta a robot, és boldogan visszavillogott az egyik antennáján lévő digitális kijelzőjével.

► **De, hogy is hívnak Téged?!** - érdeklődött a gép, mert rájött, hogy még a nevét sem tudja a kis jövevénynek.

► **Digitellónak!** - vágta rá az asztal tetejéről a robotka, majd az antigravitátorát bekapcsolva, lágyan lebegni kezdett a csillár körül, s onnan lekiabálva, okoskodva folytatta...

► **Egyébként itt van elől a kijelzőmön. Di-gi-tel-lóóó... Lááátood?! Erre amúgy bármit kiírhatnék. Bármit, amit akarok! Tudood?! De én mindig a nevemet fogom kiírni! Tudood?! Mert ez a kedvenc szavam... Tudood?! Digitelló, Digitelló, Digitelló!**

*A számítógép magában mosolygott.*

*Tényleg megérdemli ez a pirinyó robot, hogy világot lásson. Látszik, tanulékony.*

*Hamarjában nekifogott...*

*Elemzett, mérlegelt, számolt, kalkulált, kódolt. Villámgyorsan elkészített egy programot. A csintalan robot addigra már a szekrény tetején kutatózott egy régi utazóbőröndben...*

*A számítógép még egyszer mindent leellenőrzött. Letesztelte háromszor-négyszer a szoftvert.*



Aztán, hipp-hopp kész is lett. Elégedetten indította el az új programot. Egy virtuális útitervet. Kalandos pályákkal feltöltve. Halkan odaszólt a száguldozó robotkának.

Megmutatta a monitoron Digitellónak a Virtuális Galaktikus Világot. Az meg örömeiben egyből pörögni kezdett, és villogva közölte, hogy azonnal hajlandó indulni.

Erre az okos számítógép a virtua-digitalizálóval visszadigitalizálta. A valós térből az ezeregy meg egy gigabájtos memóriája közepébe...

Amikor kész lett, megnyugodott.

Körülnézett, hogy vajon nem tört semmit sem össze a rosszcsont. De az icipici, virgonc barátja egyben hagyta a helyiséget...

Így utólag bevallotta magának, hogy azért egy kicsit bántja, amiért nem nagyon emlékezett rá vissza az álomból... Nem baj. Majd most kárpótolja Digitellót. Ha meg nagy bajba kerülne?! Hát akkor segít neki...

Bekapcsolta a infra-szkennerét. Még egyszer alaposan átellenőrizte a szobaberendezést.

Mindent rendben talált.

Mi is lett volna, ha az előbb hazaér Paul?! Az ő kedves gazdája. Vagyis... Inkább a Barátja.

Aki őt összerakta, beprogramozta, és használja. És persze nagyon, de nagyon szereti...

Még jó, hogy éppen nyaral. Így el tudta simítani ezt a kis kellemetlenséget.

Erről jut eszébe...

A számítógép gyorsan átnézte a ma érkezett elektronikus leveleket. Az e-mail fiókban egy csomó levél halmozódott fel. Válaszolt az egyikre, amire felhatalmazása volt. A többit pedig haladéktalanul továbbította Paul részére.

Úgy döntött, hogy ma kizárólag Digitellóval foglalkozik.

Belekukkantott a programba. Örömmel nyugtázta, hogy a kis robot jól érzi magát.

A látottakon elmerengett...





## SÉTA ROBO-CITYBEN



*Digitelló a kis készülékét nézegette, amit a számítógép rádigitalizált. Szép nagy, színes gombok voltak rajta. Tetszett neki... Az adatbázisából lekérdezte a Help-menüt. Hamar megértette a virtuális térfrekvencia-váltó működését.*

*A zöldet megnyomva tudott digitálisan helyszínt váltani. A piros az arra szolgált, hogy törölje a virtuális teret.*

*Ilyenkor a Digitális-váróterembe jutott, ahonnan minden utazását megkezdhetette. Éppen abba, ahol most éppen sétálgatott.*

*A terem közepén, egy nagy digitális-kijelzőn, egymást váltották a lehetséges állomások. Tudta, ha valamelyik megtetszik neki, elég egy gombnyomás a kék gombbal, mire egy infravörös sugár segítségével letöltheti a leendő cél útikönyv adatbázisát. Abban aztán minden rögzítve van, ami csak kellhet neki.*

*Azután a zöld gomb, és hopp, máris indulhat. Amikor akar...*

*Rettentően izgult. Az első utazása...*

*Igaz sok-sok alapvető információval fel lett töltve a visszadigitalizálás közben, de a kaland...*

*Az bizony más...*

*Minden ismeretlen, káprázatos, csodás...*

*Míg ezeken töprengett, felvillant egy új szöveg.*

*A kijelzőn ez állt:*

## **ROBO-CITY**

*Villámgyorsan megnyomta a zöld gombot. A következő pillanatban, máris egy Virtuális Robot Suli tantermében találta magát. Halkan köszönt, azután illedelmesen félrehúzódott.*

*Meghökkenve szemlélte, amint a Tanár-robot bácsi - a táblára kivetített képen -, éppen az energiafeltöltést magyarázza az iskolás robotoknak, akik csendben figyeltek.*

*Digitelló elámult.*

*Nem is gondolta, hogy energia is kell a létezéshez...*



*Ezt jól megjegyezte. Levonta a tanulságot...*



***Ha valamiről nem tudsz a világban, az attól még létezhet.***

*Még egy órácskát maradt, aztán úgy döntött, körülnéz egy kicsit az utcán. Csendben kiment a suliból. Azután a nyüzsgő mozgójárdára állt...*

*Azon haladva - egy fényes kapaszkodót markolva - nézte a sok egyforma kirakatot, és a hatalmas toronyházak oldalán éktelenkedő, óriási, villogó, csiricsáré reklámtáblákat.*

*Meglepte, hogy az állandóan haladó mozgójárda ellenére, még így is rengeteg a száguldozó, egymást kerülgető robot.*

*Egyszerre csak egy apró, homályos márványtáblát pillantott meg az egyik kapubejáró mellett.*

***Virtuális park városutálóknak. Sétány! Erdő! Állatok! Megfizethetetlen élmény! Robotoknak díjtalan! Innen a hatodik bejáró. A legfinomabb rozsdagátló pudingillat! Keresse Dr. Roboccantyú Zédiászt, a világhírű korrózió-molekula szakértőt...***

*Digitellő elkezdett számolni. A hatodik bejárónál leugrott a járdáról. Ott áthaladt egy vibráló, kocsonyás állagú, rózsaszínű, erősen párolgó, málnapuding illatú, áttetsző plazmafalon. Nagyot cuppanva érkezett a túloldalra.*

*Egy szép parkban találta magát. Egy digitális-parkban. Egy gyönyörű ligetben.*



*Letörölt egy-két csepp plazmapudingot a gombokról, persze vigyázva, nehogy megnyomja valamelyiket.*

*Lassan, elindult a sétányon. Nagyon nagy csend honolt. A városnak nyoma sem volt. A málnapuding illata áthatóan terjengett...*

*Egy pici nyíl mutatta, hogy jobbra található Dr. Roboccantyú Zédiász sátra. Pár perc múlva oda is ért. Ott egy nagyobb, nagyon régi digitális fatáblán megint egy újabb feliratot talált.*

**Kedves városutáló! Kirándulni mentem. 300 évre... Jó pihenést. Sétálj sokat, és ne bánts a fákat! Viszontlátásra. Üdvözl a messze távolból: Dr. Roboccantyú Zédike.**

*A sátor le volt zipzározva. Rajta egy digitális kijelző mutatta a világhírű korrózió-molekula szakértő indulásától eltelt időt.*

*A kijelző szerint, még százhetven és háromnegyed év hátravolt a háromszázból.*



**D**igitellő visszament a leágazáshoz. Ábrándozva továbblépdelt. Az egyik fán észrevett egy digitális-kismadarat.



▶ **Hellóka-bellóka!** - köszönt a madárnak vidáman.

▶ **Csiri-biri hejhó!** - csipogott neki le a kismadár.

▶ **Te Tudsz beszélni?!** - csodálkozott el Digitelló.

▶ **Beszélni?!** - lepődött meg a digitális madárka.

▶ **De, hát beszélsz...** - szólt vissza Digitelló.

▶ **Ja, ez a beszéd?! Ez, a nem csipogós csipogás?! -**

mondta álmélkodva a kismadár - **Akkooooor tudoooook!!! Hurrá!**

**Csip-csiripp!!! Beszélek!!!**

▶ **Nahát, de furcsa vagy!** - mondta ámulva Digitelló - **Azt sem tudod, mi a beszéd?!**

▶ **Na és!! Talán te mindent tudsz!?** - mérgesedett be erre a madár.

▶ **Neeem...** - nyögte zavartan Digitelló.

▶ **Azt hiszed, hogy te vagy a legokosabb a világon?! -**  
mérgeződött az tovább, és repült egy kört...



▶ **Ne haragudj!** – kiáltott utána Digitelló - **Nem akartalak megbántani! Ááá... Dehogysis... Csak csodálkoztam!**



▶ **Na, jó, megbocsátok** - békélt meg hirtelen a kismadár - **az már más... Ha, nem úgy értetted... Csipcsirriipp-csirriipp! Csip-csiripp!!! Csiüüip...**



Digitelló pironkodva elköszönt. S míg integetett a közben messzire elszálló madárkának, továbbment az erdei úton. Egy kicsit arrébb megállt, és eltöprengett.

Rájött, hogy nem szabad mindent azonnal kimondani amire gondolunk, mert esetleg megbánthatunk vele másokat.

Levonta a tanulságot...



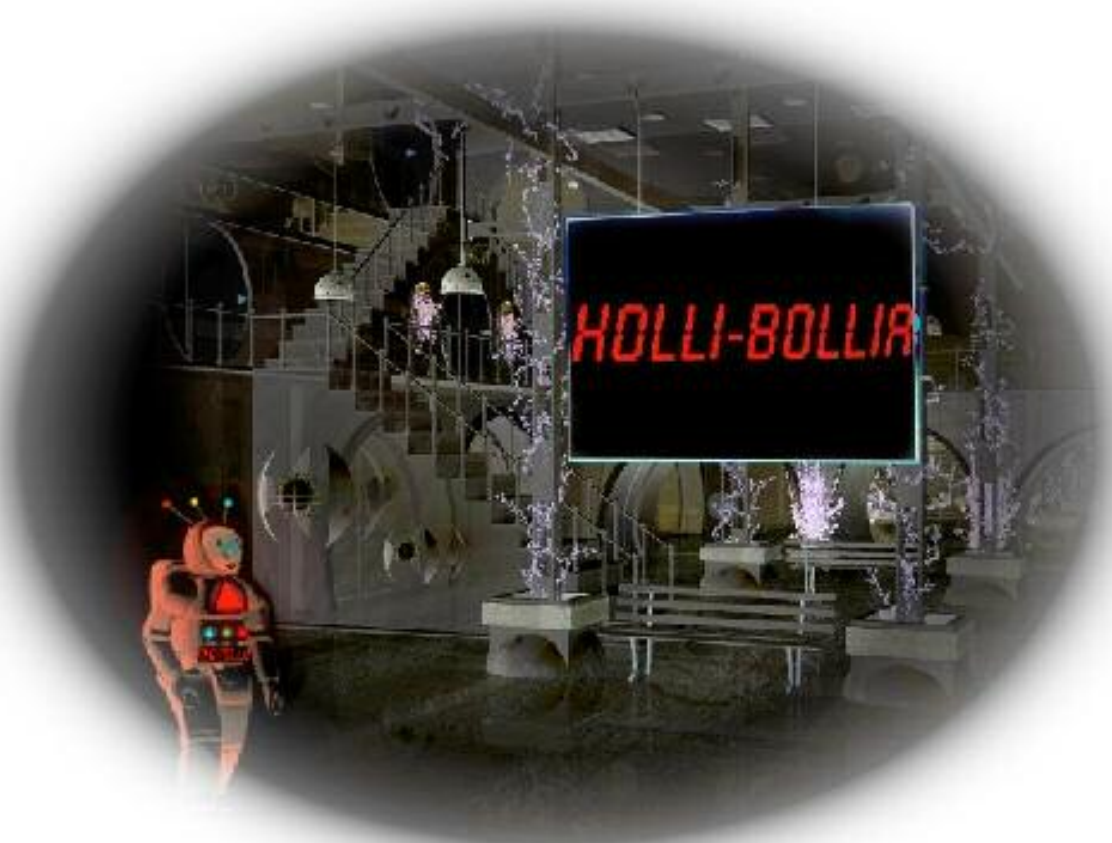


*Előbb gondolkodj, csak azután kezdj el beszélni...*

*Utána még órákig bolyongott, de miután nem talált vissza az erdei út elejére, megnyomta a piros gombot.*

*Máris a váróteremben találta magát.*

*Meglepődve tapasztalta, hogy most sötét volt a teremben. Gyorsan átváltott éjjel látó módra. S lám egy pillanatba sem telt, s a háromszög alakú fényimpulzus-tolerátora infravörös fényben pulzált.*



*Így már minden rendben volt. Megint észlelt valamit. Az egyik szenzora azt súgta, hogy menjen arrébb.*





# UTAZÁS HOLLI-BOLLIÁBA

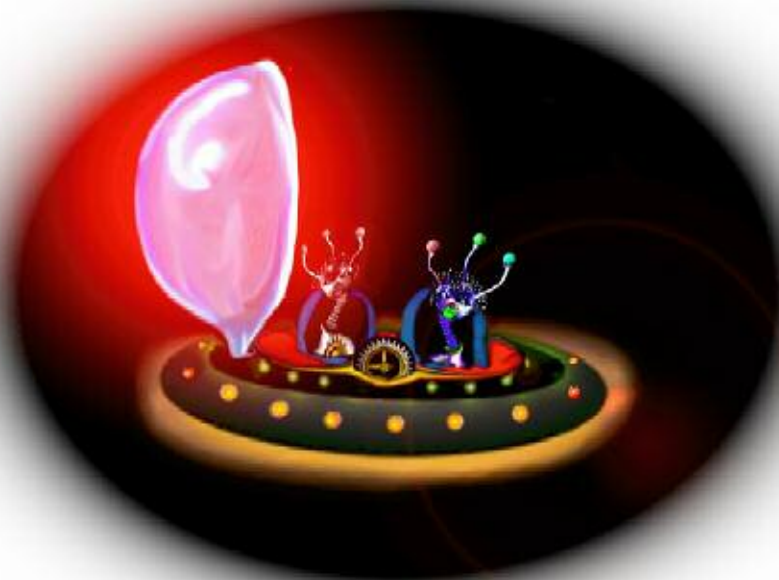


**A**rrébb lépett, és megérezte, hogy valaki, vagy valami van a háta mögött...

Megfordult... Jól észlelte. Ahol az előbb állt, egy űrhajó landolt. Közben valamilyen hangjelzést is hallott, és a táblára is kiíródott az érkezés.

Nem volt ideje mérgelődni, hogy miért ilyen későn figyelmeztették, mert máris nyílt a repülő csészealj teteje.

Közben még sötétebb lett. Eltűnt minden... A felnyílt kupola is infravörös színben ragyogott, aminek fényénél Digitelló meghökkenve látta, hogy két igencsak furcsa lény nézi őt...



► **Ohó! Hát ti?! Kik vagytok?!** - kiáltott rájuk kissé ijedten Digitelló.

► **Mi vagyunk a holli-bollik...** - válaszolták kórusban.

► **Holli-bolli?! - zizzentette vissza a kis antennácskájával Digitelló - Az meg milyen név?!**

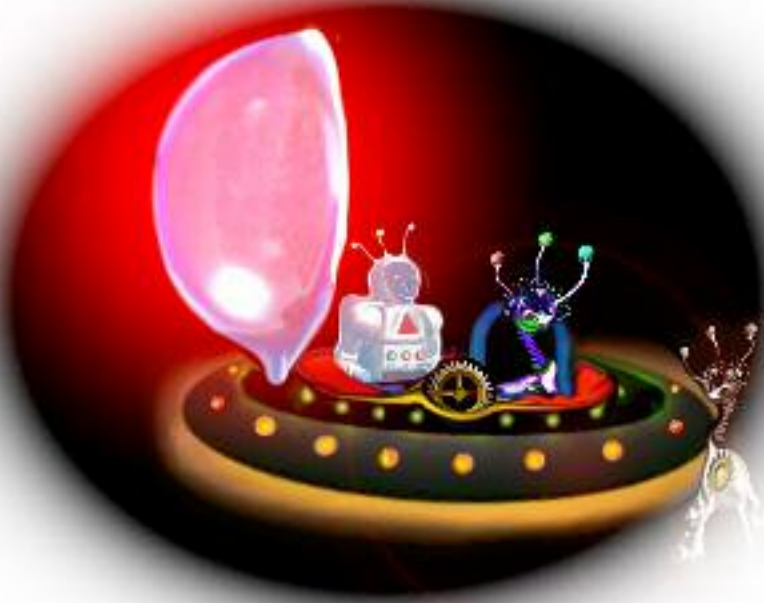
► **Hááát... Holli-Bolli!** - kacagott egymásra nézve a két különös lény - **Holli-Bolliából jöttünk. Digitális-tejfölt venni. Mifelénk nem terem a tejfölfán... Pedig nagyon, de nagyon szeretjük...** - zúgták egyszerre, és kedvesen megbilleggették színpompás gömbjeiket a fejükön.

► **Nahát!?** - ámult el Digitelló. Majdnem rávágta, hogy a tejföl az nem is fán terem, de eszébe jutott az előbbi kismadár.

Arra gondolt, hátha megbántaná őket ezzel. Különben is, attól még létezhet, ha ő nem tud róla... Gyorsan támadt egy ötlete, s máris közelebb lépett a különös űrlakókhoz, hogy az előbbi ijedelmét palástolja.

► **Én még sosem láttam tejfölfát!** - mondta szívélyesen a két holli-bollinak - **Hogy néz ki?!**

► **Gyere megmutatom** - szólt az egyikük, mialatt a másik holli-bolli már ki is pattant, hogy átadja a helyét az ufóban.



Digitelló illedelmesen megköszönte, és ügyesen beült a holli-bolli pilóta mellé.



**M**ár jó ideje csendesen üldögéltek egymás mellett, amikor Digitelló megkérdezte, hogy miért nem a terminált használták? Miért űrjárművel jönnek, és nem pedig térváltással közlekednek?

A pilóta holli-bolli azt válaszolta, hogy azért, mert csak így tudnak hazavinni sok-sok digitális-tejfölt. Ugyanis ebbe a járműbe egy százezer gigabájtos digitális-tejföltömörítő szuper-herkentyű van beépítve. Amúgy meg csak egy keveset tudnának vinni, ami azt jelentené, hogy sosem látnák a családjukat, mert állandóan csak jönnének-mennének. Ráadásul ez a biztonságosabb út, mert náluk sajnos olyan sötét van, hogy előnyösebb az ufócskát használni, amibe már előre be van programozva a leszállás helye.



*Digitelló bájosan mosolyogva, megértően bólogatott.*

*Nem merte megkérdezni, hogy miért van sötét. Inkább észrevétlenül megnyomta a kék gombját. Belső nézésre váltott. Ez azt jelentette, hogy amíg ebben a módban volt, a külvilágot a három - feje búbján lévő - szenzorával érzékelte. Eközben egy belső monitorán azt szemlélhetett, amit akart.*

*Persze, csak azt nézhette, ami benne volt a memóriájában. Vagy olyan friss adatokat, amit ideiglenes fájlokban rögzített. Ha valami lényeges változás történne körülötte, a fején lévő érzékelők azt azonnal jelzik a belső monitorán...*

*Rákapcsolódott a váróterem adatbázisára.*

*Nem volt könnyű, mert az űrutazás miatt nem működött az infrasugras adatátvitel. Átkapcsolt lézerre.*

*Az sem volt jó. Végül több átviteli mód sikertelen próbálgatása után, végre a Bolygóközi Adatátlötyöntő Űrmanó Központ csillagpor-frekvenciája bevált.*

*A felsőgalaktikai-őskutykurutty nyelven beszélő diszpécser űrmanó figyelmeztette, hogy aktiválja a feketelyuk árnyékolót, nehogy valamelyik elnyelje a fontosabb adatokat.*

*Digitelló udvariasan - szintén felsőgalaktikai-őskutykurutty nyelven válaszolva - megköszönte a figyelmeztetést.*

*Miután végzett a nem is olyan egyszerű művelettel, letöltötte Holli-Bollia útikönyvét. Egy pillanatra bevillant az éppen adatátlötyöntést végző űrmanó képe...*



*A következő pillanatban már létre is jött a kapcsolat a váróteremmel.*

*Döbenten olvasta a lepörgő sorokat. Máris megtudhatta, hogy mire is kell a digitális tejföl. Azt is, hogy miért van sötét. Igaz nagyon sok volt a böngészni való, de ennek ellenére hamarjában végigért. A számos fontos, és érdekes tudnivaló végleg bekerült az adatbázisába...*

*Levonta a tanulságot...*



***Ha a kérdéseidre tudni akarod a választ, hát járj utána!***

*Közben jobban szemügyre vette az újdonsült holli-bolli barátját.*

*Az archívumból maga elé vetítette a barátja egész alakos képét, mert így ülve nem látta jól, ráadásul nem tartotta volna illendőnek, hogy hosszabb ideig bámulja.*



*Igen. Valóban úgy volt, ahogy az előbb olvasta. Már pontosan tudta, hogy miről lehet rájönni, hogy fiú holli-bollival van dolga, vagy lány holli-bollival...*



*Ugyanis a holli-bollik szíve kívül van. Amúgy mind majdnem egyformák, de a lány holli-bolliknak piros, szív alakú, mindegyikőjüknek ugyanolyan szívük van. Amit kizárólag szeretetre használnak...*

*A fiúké más.*

*Nekik a foglalkozásuk szerint más-más szívük van. S ugyan nagyon, de nagyon kedvesek, aranyosak, de a hivatásuknak élnek.*

*De persze a családjukat sem hanyagolják el...*

*Egyébként a holli-bollik szökdécselve közlekednek. A gömbikéken pattogva. Digitelló elámult. Szenzoruk nekik is van, éppúgy, mint neki. Ugyanott. Ugyanannyi. Kicsit gyanakodott az okos számítógépre. Lehet, hogy innen másolta az ötletet?!*

*A csillámhaj pedig a sötétség miatt kell...*

*Az egyik szenzora ekkor közeli hangokat jelzett. A holli-bolli beszélt hozzá. Digitelló visszaváltott külső üzemmódra. A holli-bolli pilóta szabadkozott, hogy eddig hallgatott, de egy hatalmas meteorit rajon kellett áthaladnia.*

*Lelkesen elkezdett mesélni Holli-Bolliáról. Digitelló azonnal közbevágott, hogy nem kell elmondania, mert mindent tud Holli-Bolliáról.*

*Erre holli-bolli megsértődve elhallgatott.*

*Digitelló gyorsan elnézést kért. De a holli-bolli szomorúan ücsörgött és elpityeredett. Digitelló vigasztalta, és nagyon szégyellte magát.*

*Levonta a tanulságot...*



***Hallgasd végig a másikat, nem illik a szavába vágni!***

*Nagy nehezen megszűnt a sírás és a hüppögő holli-bolli azt mondta Digitellónak, hogy semmi baj, csak ők nagyon érzékenyek...*

*Digitelló megkérte a holli-bollit, hogy ha lehetne, akkor szívesen meghallgatná, amit az előbb mondani akart...*

*A pilóta holli-bolli felélénkült és lelkesen ismét belekezdett...*

*Elmondása szerint, egy élő tejfölfa van egész Holli-Bolliában, már az is kiállítási darab. Sajnos régebben nem vigyáztak rá, mindenki irtotta, és így lassan kipusztultak...*

*Ez az utolsó...*

*Ez meg olyan szomorú, hogy nem tud szaporodni. Bánatában nem képes virágozni. Pedig akkor - s itt gondterhesen felsóhajtott -, bizony akkor, lenne tejfölfá-mag...*

*Több fá is nőhetne. Aminek a virágai bevilágítanák újból a bolygót. Akkor végre megszűnne a sötétség. Mert az ő Holli-napjuk már rég kihunyt. A Bolli-holdjuk sem világít. Pedig az a nap kihunyása után is ragyogott, mert visszaverte a tejfölfák fényét.*

*Ők bizony megsínylették a hosszú ideje tartó fényteleniséget... Emiatt kell elsötétíteni a várótermet is. Nagyon szégyellik, de már nem bírják az erős fényt. Elszoktak tőle. A tejfölfák hiánya miatt. Jó is lenne, ha megint teremne. Akkor lenne finom tejfölgombóc is. Amiből már egyetlen egyből, egy évig is jól lakhatna egy holli-bolli család.*

*Digitális-tehenet meg nem tarthatnak, mert ugye az is jó lenne a digitális-tejfölfához... Mert nincsenek növényeik a fényteleniség miatt. Nincs mivel etetni. Digitális fű kellene... Sajnos náluk nem tudna mit legelni szegényke... Nincsenek digitális-legelők. Így aztán, digitális-tejföl sem lenne... Ezért bizony a szomszédos galaxisokból oldják meg a beszerzést.*

*De a legnagyobb probléma az, hogy máshol még sohasem láttak tejfölfát. Nem is hallottak felőle. Eddig csak hagyományos digitális-tejfölt kaptak...*

*És ami a digitális-boci digitális-tejfölét illeti... Háát... Az azért nincs olyan finom, mint a tejfölfán termő...*

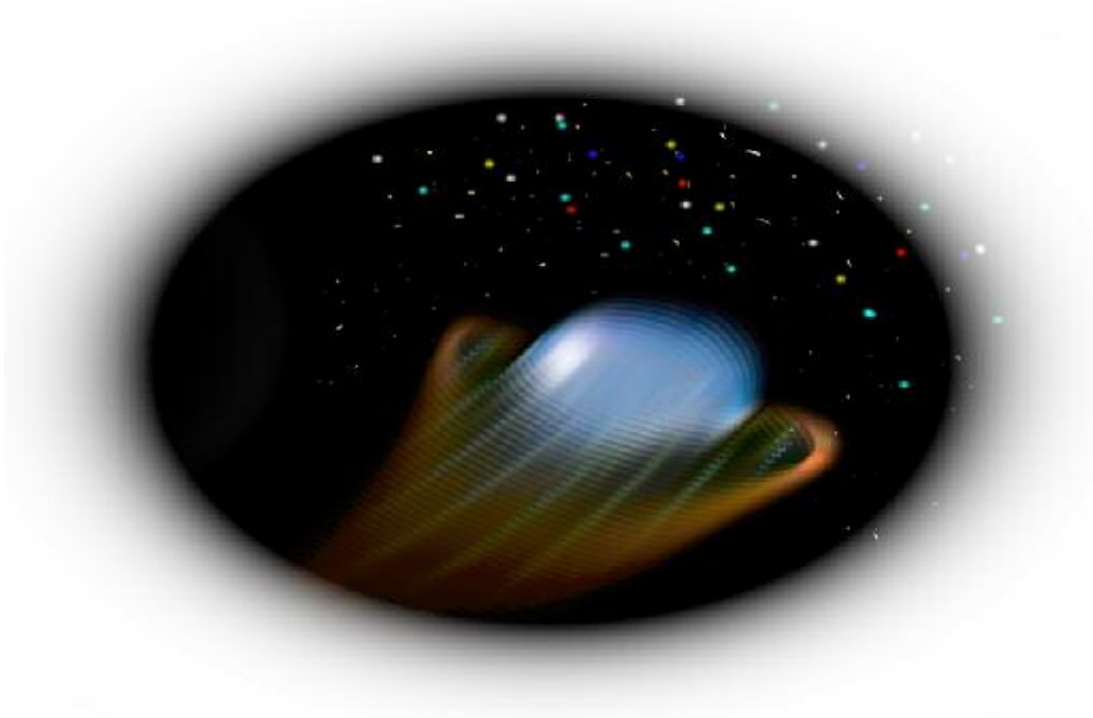
*Digitelló elcsodálkozott. Ez nincs is benne az előbb letöltött adatbázisban...*

*Levonta a tanulságot...*



***Soha, de soha nem tudhatsz eleget a világról...***

*S miközben tovább hallgatta a pilóta holli-bollit sebesen száguldottak Holli-Bollia felé.*



*Digitelló ámulva csodálta az áttetsző kupolából a szikrázó csillagokat. Már nagyon szeretett volna megérkezni Holli-Bolliába...*





# HOLLI-BOLLIÁBAN



*Egyszer csak... Hopp-hopp... Leszálltak. Holli-Bollia egy icipici, csinos bolygó volt. Csak nagyon sötét. Holli-Bolliában senkinek sem volt neve. Csak ilyen, vagy olyan holli-bollinak hívták egymást.*

*Egyformaságuk csak látszat volt. Apró eltérések a csillámhajon, kicsit más szín, na és persze a fiú holli-bollik különböző szíve, jól megkülönböztette őket egymástól.*

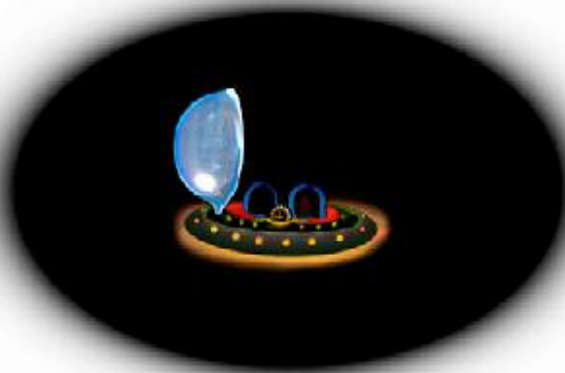
*Miután kiszálltak az ufóból, odaszaladt a feleség holli-bolli a pilóta holli-bollihoz. Nagyon aranyosak voltak, amint boldogan szökdécseltek. Digitelló akkor vette észre, hogy egy lebegő felhőpamacson egy gyerek holli-bolli billegett közéjük. Az elmaradhatatlan dada-pillangóval. Aminek két apró szenzora azonnal kapcsolatba lépett a feleség holli-bollival, ha arra szükség volt. Ez mind benne volt Digitelló adatbázisában. Mégis meglepődött.*

*Levonta a tanulságot...*



*A valóság néha más, mint amit elképzelsz...*

*Miután üdvözölték egymást, a pilóta holli-bolli az üres járművet maguk mögött hagyva, az ilyenkor szokásos családi szökkencs-pattogj körsétára invitálta Digitellót.*



*Persze Digitelló inkább csak lépegetett. Igaz, az antgravitátorát azt használhatta volna...*

*De a felemelkedéshez szükséges lángcsóva, és a kilövellő plazmagáz erős fénye elvakította volna a holli-bollikat.*

*Ezt pedig nem akarta...*

*A rövid séta közben észrevette, hogy a picike holli-bollinak nem látja a szívét, így azt sem tudhatta róla, hogy holli-bolli fiú, vagy holli-bolli lány...*

*Akárhogy kutatta az adtabázisát, nem talált erre magyarázatot. Végül összeszedte a bátorságát és megkérdezte a feleség holli-bollit. Aki kacagva, szökkenve, csillámhaját lengetve azt válaszolta, hogy ilyenkor még belül van a szívecske, ami gömbölyű, és később fejlődik ki a végleges formájára. Ha már nagyobb lesz a picike...*

*Digitelló megköszönte a tájékoztatást.*

*Ekkor visszaértek az űrjármű mellé, amibe azonnal bepattant a pilóta holli-bolli. Máris indult vissza a társáért. Aki a kis ufóka kijelzőjére üzent neki, hogy elintézte a digitális-tejföl szállítmányt. Siessen vissza...*

*Digitelló nem ment vele, mert a Holli-Bolli Múzeumba még el szeretett volna látogatni. A pilóta holli-bollinak megköszönt mindent, elbúcsúztak.*

*Az űrhajó elindult...*

*A feleség holli-bolli odahívta az egyik jó ismerősüket. A játékboltos holli-bolli barátjukat, aki amúgy a picike holli-bolli keresztpapája volt.*

*Digitelló ugyan egyedül is odatalált volna, hiszen volt háromdimenziós bolygó-térképe is az adatbázisában.*

*A látás sem volt gond, mert amióta leszálltak, azóta be volt kapcsolva a fényimpulzus-tolerátora, ami most is infravörös fényben pulzált.*

*De a kedvességet nem akarta visszautasítani.*

*Ó! Még nagyon is emlékezett rá, amikor megbántotta a pilóta holli-bollit.*

*Úgyhogy elindultak együtt.*

*Digitelló legnagyobb meglepetésére, a keresztpapa holli-bolli ügyesen átfordult szökdécselés közben, és fejjel lefelé is tudott pattogni.*

*A szenzorai igen különösek voltak, mert egy-egy gumilabda volt a helyükön.*





*Digitelló óvatosan megkérdezte tőle, hogy neki nincs szenzora? Mire az kacagva felelte, már hogyan lenne, hát nem látja, hogy azon pattog?!*

*Ezek szerint ilyen szenzor is van... - gondolta Digitelló.*

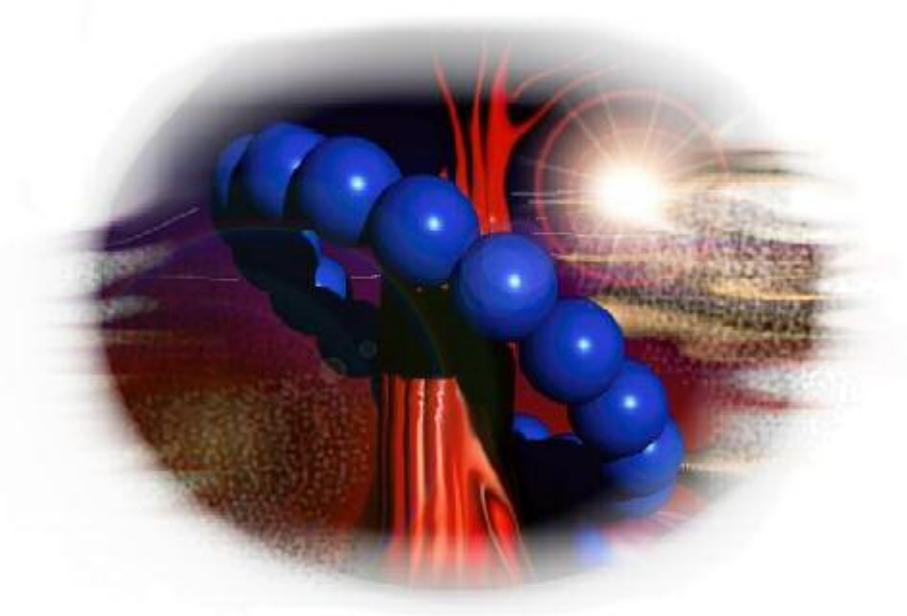
*Most már kifejezetten csalódott lett, mert ez sem volt az útikönyvben.*

*Levonta a tanulságot...*



***Akármilyen okos is vagy, ne hidd, hogy már mindent tudsz...***

*Egyszer csak elhaladtak egy kiszáradt tejfölfá mellett, amit már megvilágítottak a közeli Múzeum fényei.*



*A fa maradványa körül lassan, egyenletesen megkérgeződött tejfölgombócok keringtek. Sajnos ezek nem a kisebb fajták, amiből a tejfölfá kinő, hanem a nagyobb, ennivaló gombócok voltak.*

*Viszont megenni sem lehetett őket, mert ebben a formájukban ehetetlennek bizonyultak.*

*Amikor már egészen közel értek, a játékboltos holli-bolli elbúcsúzott, gyorsan elszökdelt, vissza a boltjába.*

*Digitelló illedelmesen megköszönte a navigálást, és búcsút intett. Nem sok időbe tellett, és máris odaért a Múzeum elé.*



*A bejárat előtt egy űr-robot cirkált. Amikor észrevette, elécsusszant és elállta az útját.*

*Ő szívélyesen köszönt, de az űr rendkívül elutasítóan viselkedett. Nem engedte be...*

*Azt mondta, ide ugyan robotok be nem teszik a lábukat, amíg ő a portás...*

*Digitelló nem vitatkozott.*

*Kicsit töprengett, aztán kitalált valamit.*

*Azt mondta a robotnak, hogy nem akar bemenni, csak benéz az ablakon.*

*Onnan meglesi a digitális-tejfölfát.*

*Ebbe már nagy kegyesen beleegyezett a gőgös robot...*

*Fontoskodva száguldozott körülötte, s míg elkísérte a hatalmas, áttetsző kristályablakhoz, a csápjait folyamatosan csattogtatta.*

*Digitelló ügyet sem vetett a fenyegető magatartásra. Egészen közel hajolt a kristályablakhoz és benézett a terem közepe felé.*



*S valóban ott csillogott a tejfölfa. De tejfölgombóc, az sehol sem volt rajta...*

*Se kicsi, se nagy...*

*Semmilyen...*

*A két virága ugyan beragyogta a környezetét, de elég kókadtak voltak. Digitelló tudta, hogy ettől ezerszer erősebb fénnel világítanának, ha teremnének.*

*Ekkor észrevett mégis pár apró tejfölgombóc kezdeménynek látszó, pöttöm gömböcskét.*

*Ennek nagyon megörült. Úgy látszik, mégis van remény?!*

*Aminek még jobban örült, hogy bebizonyosodott a tejfölfa létezése. Hiszen a holli-bolliknak már majdnem azt mondta, hogy nincs is tejfölfa, és lám, itt van az orra előtt...*



*Digitelló ügyet sem vetve a háta mögött egyre dühödtebben cikázó portásrobotra, megnyomta a piros gombot...*





## A VÁRÓTEREMBEN





**D**igitelló szomorkásan sétálgatott a váróteremben.

Magányosnak érezte magát. Holli-Bolliában olyan aranyosak voltak vele a holli-bollik...

Most meg egyedül van. Hiába a sok szép helyszín, amit a kijelző folyamatosan ajánlgat...

Megint Holli-Bolliába akart menni. A holli-bollikhoz. Meg kell tudniuk a nagy hírt, hogy pici tejfölgombóc hajtást látott a digitális-tejfölfán... Lehet, hogy nem is tudnak róla?! Mindenesetre küldött egy e-mailt a pilóta holli-bolli barátjának... Úgy döntött, mindenképpen visszamegy Holli-Bolliába. Nem megy új helyre...

Amúgy is olyan szomorú a holli-bollik nélkül...

Máris indult volna, de ekkor valaki tüsszentett.

► **Egészségére** - mondta illedelmesen Digitelló a furcsa ruhában ácsorgó embernek, aki éppen ebben a pillanatban érkezett, és hahotázva nevetgélni kezdett.



► **Köszí, köszike... Hahahahaha...** - jött a válasz - **Hurrá!!! Hujjujjuj!!! Hahó!! Hallihoooóóó!! Ejha!! Plünty és pülünty! Hihhi...**

► **Hát te mitől vagy ilyen vidám?!** - kérdezte tőle a még mindig bánatos Digitelló.



► **Miért ne!!!** - válaszolta a hóbortos, szokatlan ruhában díszelgő jókedvű illető, akinek egy nagy tábla volt a kezében, amin az állt, hogy 'hihihi' - **Ó, háát, csak úgy röhingcsélek! Akkor lehet, hogy más is jobb kedvű lesz, attól meg nekem kerekedik szuperjó hangulatom. Hallihallihóhohóhó! Hihihihhi...**

És már szaladt is kacagva valahová, valószínűleg valamelyik Helyszínre Lendítő Terminálhoz, mert bizony, nem mindenkinek rendelkezett saját készülékkel...

Digitellónak erről eszébe jutott a számítógép. Legfőképpen az, hogy milyen rendes volt hozzá. Hálásan gondolt vissza rá. Gyorsan küldött neki egy szép, virtuális, multimédiás dísztáviratot az Interneten keresztül.

Mikor végzett, arra gondolt, hogy inkább ő is jókedvű lesz. Csak úgy.

Minden ok nélkül. Azért is jól érzi magát, mint az a vidám ismeretlen.

Levonta a tanulságot...



**Akkor is lehet valaki jókedvű, ha nincs rá különösebb oka.**

Elkezdett vidáman jönni-menni. Néha-néha fütyöntett egyet. Aztán eszébe jutott Holli-Bollia. Megállt. Belső nézésre váltott, beállította az adatokat. Utána külső nézésre váltott, s már nyúlt a zöld gomb felé, amikor valami nedveset érzett a vállán...



► **Helló csucu! Zizzburuggy!** - szólalt meg a fura szerzet színes buborékokat eregetve, aki az imént az egyik nedves ormányával óvatosan megpiszkálta Digitellót - **Nem láttad a haverjaim!? Buggy!**

► **Hogy néznek ki?!** - kérdezte Digitelló - **Különös ruhájuk van, és táblát cipelnek?!**

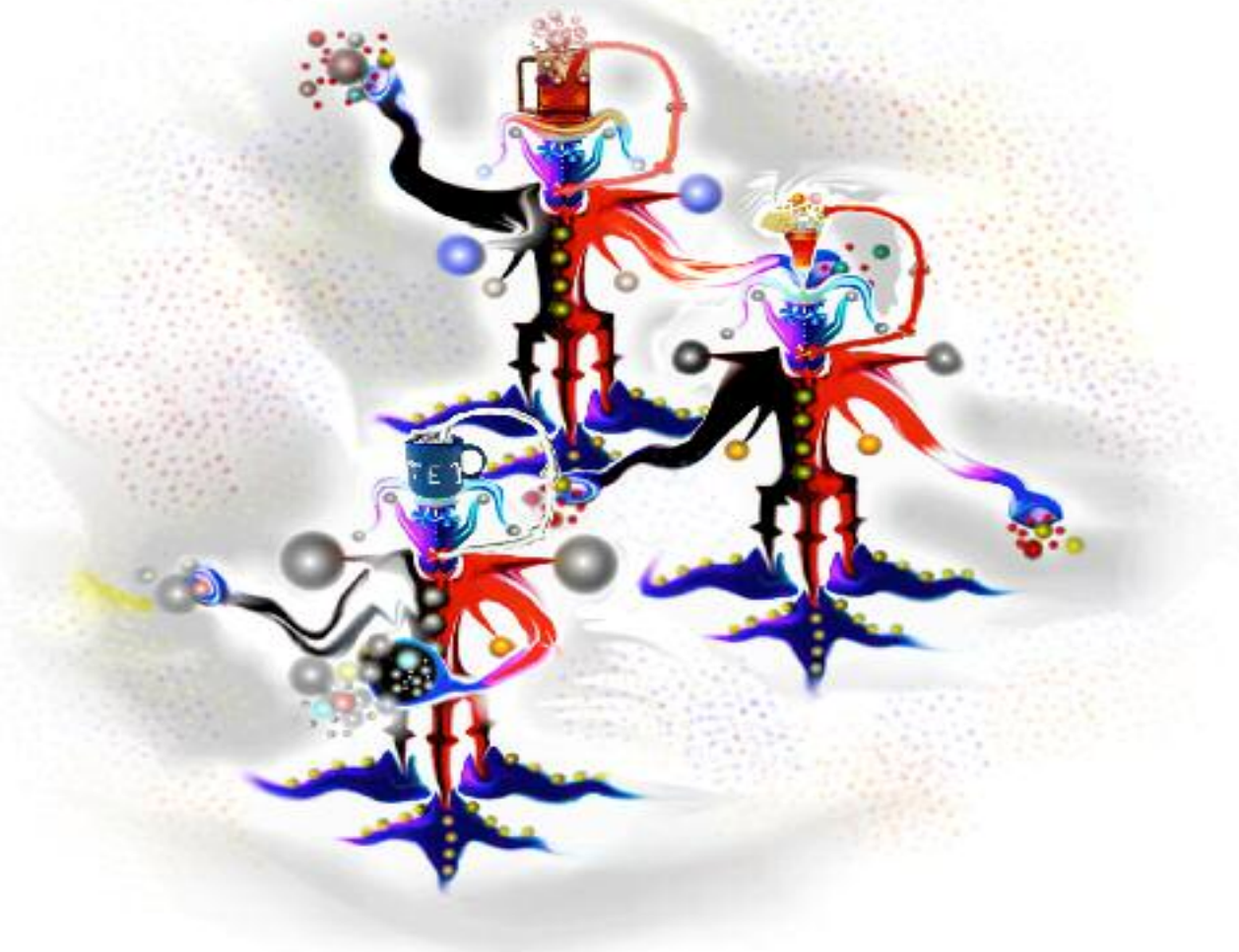
► **Áááá, nem! Dehogy. Buggy... Hihihhi... Ruha?! Nincs is ruhájuk. Se táblájuk... Buggy... Egyébként arról ismered fel őket, hogy nekik is maguktól csusszanó, antigravitációs, üstökös-csóvaléből készült fénykocsonya evő csigalábbelijük van... Buggy... Úgy, mint nekem. Három... Buggy... Olyanok, mint én. Buggy... Buggy... Ők is a fejükből kinőtt, sohakinemfogyó biopoharukat bugyborékoltatják... Buggy... Amiben a legeslegkedvencebb, fantasztikusan finom italukat tartják. Úgy, mint én. Buggy... Ők is Buggy-buruggyiából jöttek. Úgy, mint én. Buggy... Ők is a Propellerszemű Pörgettyűszájú Legeslegcsillogóbb Kristályszigetek Legpompásabb Cikornyát-buggyantó Királyi Főfőfőfő Buggy-család legelső udvarnokai. Úgy, mint én. Buggy... Ők is az Ormánybeszédűek Galaktikus Társulásának, Buggy-buruggy Páholybeli Túlcsordultak Tehát Buggynak Klub tagjai. Úgy, mint én. Buggy... Csakhogy ők nem elnökök. De amúgy még ettől pont olyanok, mint én, csak nem olyan gyönyörűek, okosak, és szerények... Buggy...**

► **Aha, értem. Akkor nem láttam őket** - mondta az elképedt Digitelló, aki egyébként csak most vette észre, hogy az automata fordítógépe a beszélgetés elején bekapcsolt.

Az adatbázis - Multimédia Adatok Tolmácsközpontjának - belső Help-hangja odasúgta neki, hogy ez a buggy-buruggy nyelv egyik nagyon ritka változata. Kizárólag a Buggy-buruggy Bolygót Irányító Legfőbb Dinasztia legelőkelőbb családjai használhatják.

► **Áááá!! Ott jönnek! Látom őket... Buggy...** - buggyogott boldogan az ormányos lény.

Digitelló is odanézett, amerre az ormányos mutatott, és valóban három nagyon hasonló űrlény csusszant feléjük.



► **Hellburuggy!**

► **Csumburuggy!**

► **Hukkburuggy!**

► **Szigyburuggy** - köszönt vissza buggy-buruggyul az érkezőknek Digitelló, aki nagyon örült, hogy ilyen kedvesen üdvözölték.

► **Hová utaztok?!** - érdeklődött Digitelló.

► **Kuttykuruttyra! Buggy... Vendégségbe! Buggy...** - válaszolták kórusban.

► **Kuttykurutty?! Az meg micsoda?** - kérdezte tőlük.

► **Az egy bolygó. Buggy... A Hürtyüpurtyü Fagylalt Galaxisban. Buggy... Ahol mindenki buggy-buruggy nyelven beszél... Buggy... Mint, mi... Buggy... Ráadásul trutymurutty-likőr párafagyiból van a légkör... Buggy... Amitől nagyon jó kedvünk lesz... Buggy...**



Kiáltották, és már csusszantak is tovább. Közben kórusban visszaköszöntek Digitellónak.

### ► **Hellburuggy!!**

Digitelló mielőtt végleg elkészönt volna, gyorsan utánuk szaladt. Megkérte őket, hogy várjanak még egy kicsit, mert szeretne róluk digitális fotót készíteni.

Mert ő még sohasem találkozott ilyen híres űrlakókkal... Azok azonnal lefékeztek, és boldogan beleegyeztek.



Egy kikötésük azért volt, hogy sajnos az elnök buggy-buruggyról nem készülhet felvétel, mert ahhoz külön Hét Meg Még Egy Gyémánt-buborékkal hitelesített, Buggy-pecsétes Buggy-buruggy Királyi Udvar Fotózása engedély kellene.

Digitelló megértően bólogatott, és hipp-hopp, máris elkészült a három buggy-arckép.

Mielőtt továbbcsusszantak volna, az Ormánybeszédűek Galaktikus Társulásának, Buggy-buruggy Páholybeli Túlcsordultak Tehát Buggynak Klub elnöke Digitelló elé siklott.

Parolázva meglengette a két ormánykarját...

Majd azt mondta, hogy amiért ilyen figyelmes volt velük, ad egy tiszteletbeli Örökös Klubtagsági Igazolványt, mert az udvariasságával, előzékenységével, és nemes viselkedésével kiérdemelte, s azzal bármikor beléphet, ha arra jár...

Digitelló megcsodálta a szép elektronikus kártyát, illedelmesen megköszönte, és búcsút intett a távozó, vidáman kacarászó buggy-buruggy társaságnak.

Azok hatalmas, színpompás buborékfelhőket eregetve lengették neki vissza az ormányaikat...

# BUGGY-BURUGGY

Páholybeli

Túlesordultak Tehát Buggynak

## KLUB

### ÖRÖKÖS KLUBTAGSÁGI IGAZOLVÁNY

*Digitelló nagyon örült, hogy bejutott az előkelő űrklubba.  
Levonta a tanulságot...*



***Még a legjobban bezárt ajtót is ki lehet nyitni valamivel...***

► ***Szigyburuggy!*** - hallotta ekkor maga mögül.

*Hátranézett...*

*Azt hitte, hogy egy buggy-buruggy szólítja.*

*De nem...*

*Nem egy újabb buggy-buruggy állt ott, hanem egy szkafanderes srác lebegett hőlégballonon a váróterem padlója felett.*

*A legfurcsább mégsem ez volt, hanem az, hogy nem lehetett látni az arcát...*





► **Szigyburuggy...** - mondta a meghökkent Digitelló - **Tudsz bugy-buruggyul?!**

► **Perszburuggy** - hangzott a válasz.

► **Csak nem a Kuttykurutty bolygón élsz?**

► **Nemburuggy...** - válaszolta a szkafanderes kölyök.

A szkafander elején lévő digitális kijelzőn most megjelent egy 'KID' felirat. Viszont továbbra sem látszott az arca...

► **Csakburuggy** - folytatta a rejtélyes fiú - **a Mamburuggy, tanburuggy, mertburuggy, kellburuggy.**

► **Kellburuggy, nyelvburuggy, tudburuggy?! Ésburuggy miburuggy nekburuggy?** - kérdezte Digitelló, aki úgy vélte, nem is olyan nehéz ez a bugyburuggy nyelv másik verziója.

► **Hogy okos legyek** - váltott át hirtelen a szkafteres bugyburuggyól normál beszédre - **mert a Mamám szerint, sohasem elég a tanulásból. Már az óvodában is én voltam a legokosabb.**

► **Értem** - szólt Digitelló.

► **Nálad is okosabb vagyok** - szólt nagyképűen a szkafteres srác.

► **Lehet** - válaszolt szerényen Digitelló.

► **Bizony... Sokkal...**

► **Jó, jó, de miért nem láthatom az arcod?!** - kérdezte Digitelló a felfuvalkodott szkafterestől.

► **Mert a Mamám szerint csak annak mutassam meg, aki méltó rá** - szólt a kölkök dölyfösen.

► **És mivel lehet kiérdemelni?!** - tudakolta Digitelló, miközben vigyázott, hogy el ne nevesse magát.

► **Ha tudsz válaszolni egy nagyon könnyű kérdésemre...**

► **És mi lenne az?!** - puhatolózott tovább Digitelló.

► **Mennyi tizenháromszor kilenc?**

► **Száztizenhét!** - vágta rá Digitelló.

► **Nem jó. Nem annyi.**

► **Dehogynem! Annyi bizony...** - háborodott fel Digitelló - **Annyi az...**

► **Nem annyi, hanem kettő.**

► **Kettő?!** - dühödött fel Digitelló a buta válasz hallatán.

► **Igen! Kettő! Te bugyuta robot...** - válaszolta a nagyképű szkafteres kölyök, és büszkén ellebegett. Digitelló meghökkenten nézett utána.

Teljesen elámult. Megcsóválta a fejét és levonta tanulságot...

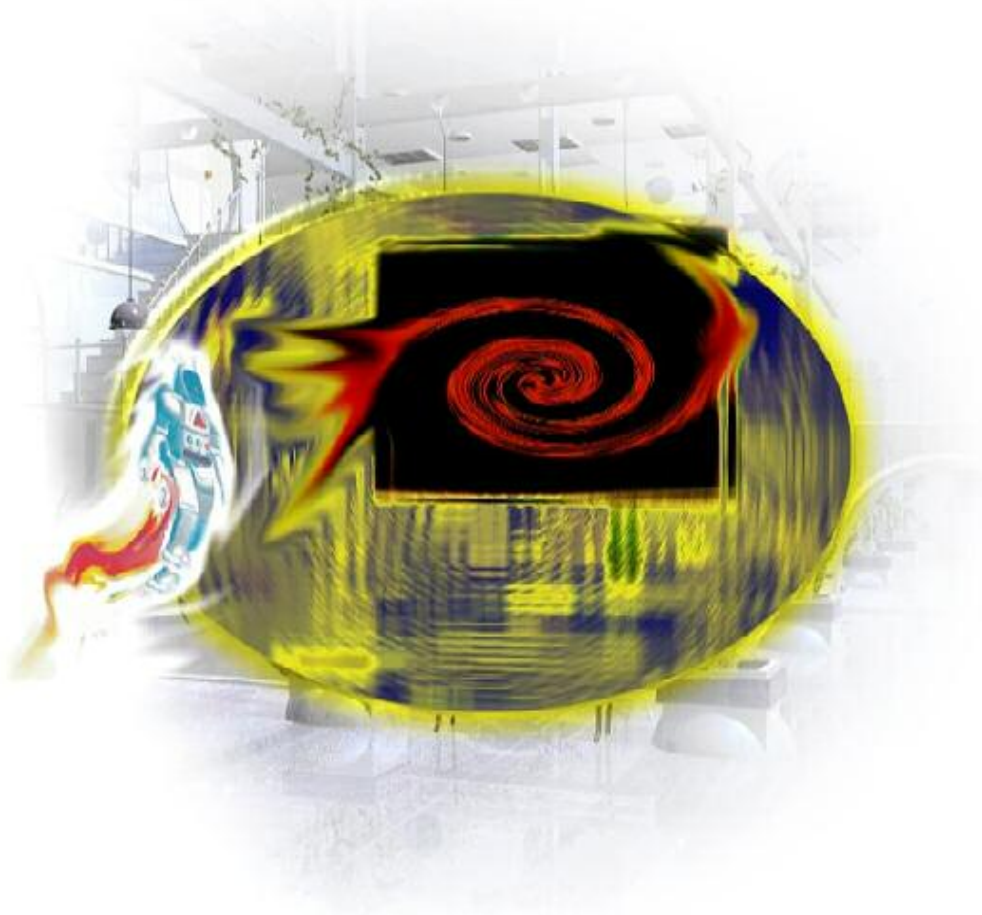


**Nem mindenki olyan okos, mint ahogyan azt hiszi magáról...**

Úgy gondolta, hogy most már aztán sürgősen el kellene indulnia Holli-Bolliába... Belső nézésre váltott. Ellenőrizte az előbb beállított útirány adatait. Azután visszaváltott külső nézésre. Felpillantott a váróterem kijelzőjére, és lám, az éppen az áhított célt írta ki...



*Ó... Akkor inkább ezt választja, nem az űrön át utazik -gondolta  
örvendezve Digitelló, és máris megnyomta a zöld gombot.*



*Az antigravitátorból kilövellő energia azonnal fellendítette a megnyíló dimenziókapu magasságába, ami azon nyomban beszippantotta magába...*







# ISMÉT HOLLI-BOLLIÁBAN





*Digitelló egy ideig még maga előtt látta a térváltás közben látott gyönyörű hipersávokat. Nagyon tetszettek neki.*

*Örömmel tapasztalta, hogy egy holli-bolli város kellős közepén landolt. Elhatározta, hogy mielőtt meglátogatja a pilóta holli-bolli családot, előbb még körülnéz itt egy kicsit.*

*Így is lett.*

*A holli-bolli utcán sétálgatva elgyönyörködött a sok szép holli-bolli bolt kivilágított kirakatában, ami roskadásig tele volt holli-bolli árucikkekkel.*

*Egészen elképedt, amikor meglátta, hogy szinte mindent digitális csokiért adnak. Nem is gondolta, hogy itt ez a fizetőeszköz.*

*Ez persze már megint hiányzott az adatbázisból. Ott csak a holli-bolli csillám-guldent említi az útikönyv.*

*Hamar rájött, hogy ezeregy és két ráadás digitális csokiért adnak egy holli-bolli csillám-guldent.*

*Úgy elbámészkodott, hogy majdnem nekiment egy felé szökdécselő holli-bollinak.*



► **Elnézést...** - szabadkozott Digitelló.

► **Semmi baj** - válaszolta a holli-bolli.

Digitelló, észrevette, hogy valamilyen furcsa, általa nem ismert jel a holli-bolli fiú szíve. Mivel látta, hogy nagyon barátságos, úgy döntött megkérdezi, milyen hivatást jelent a jel...

► **Az én jelem** - válaszolt készségesen a holli-bolli.

► **A saját jeled?!**

► **Igen. Az enyém.**

► **Jó, de mit jelent a jel?!** - puhatolózott tovább Digitelló.

► **Szuper holli-bolli vagyok. Ezt jelenti. Nem hallottál még a hőstetteimről?!**

► **Sajnos nem...** - mondta erre Digitelló.

A Szuper holli-bolli sértődötten nézett rá. Látszott rajta, elvárta volna Digitellótól, hogy ismerje a hőstetteit...

Digitellónak támadt egy mentőötlete.

► **Mesélj el egyet...** - mondta neki esdeklő hangon.

► **Naa, jól van...** - válaszolt leereszkedően a Szuper holli-bolli, de nem kezdett bele, mert ekkor harsány csilingelés hallatszott.

► **Óóóóó...** - ámult el Digitelló a csodálatos hang hallatán.

► **Hűha!! Nekem most rohannom kell...** - kiáltotta a Szuper holli-bolli - **Majd máskor mesélek, mert sietek! Hívnak!! Valaki veszélybe került... Szia!**

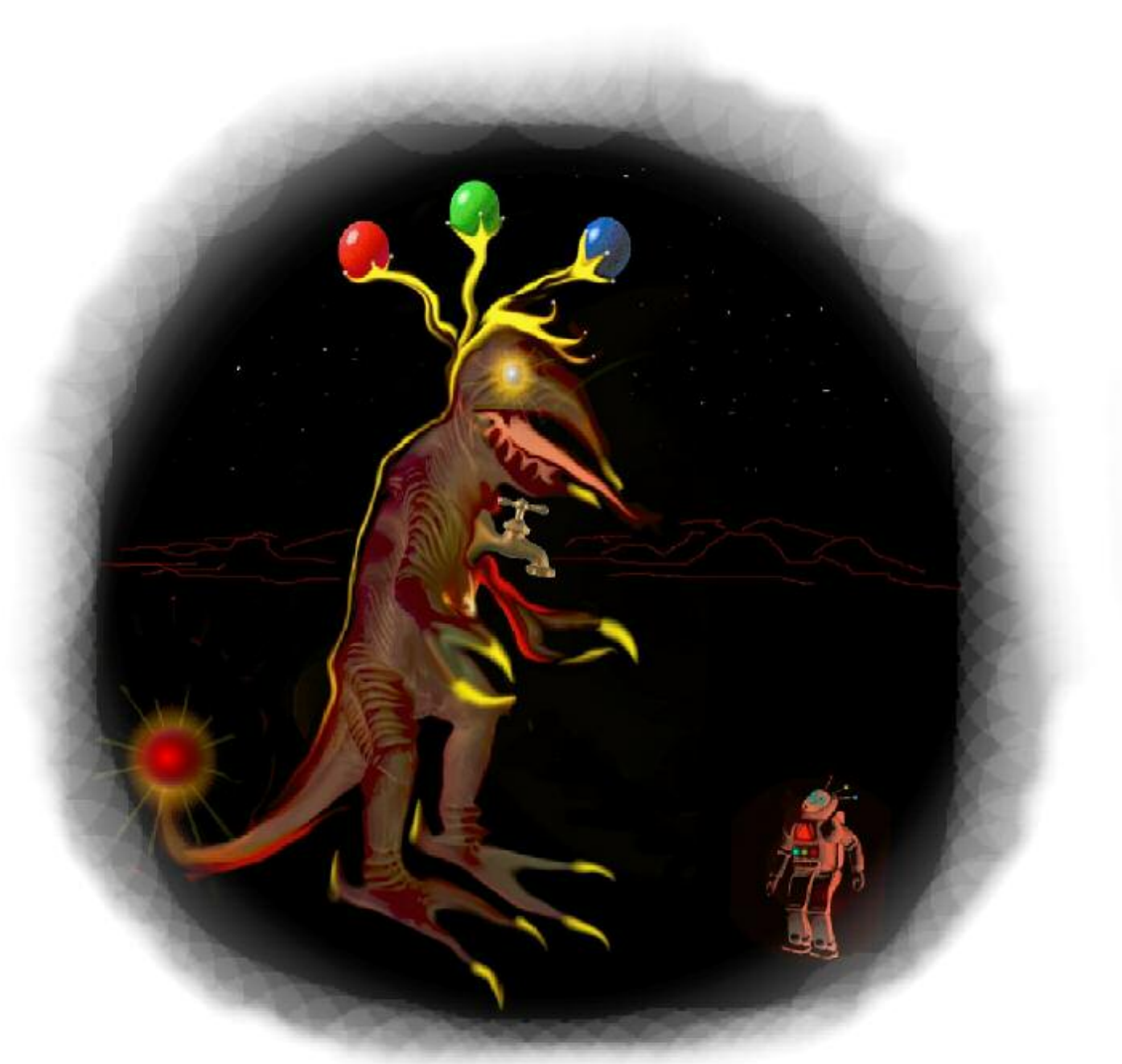
És gyors szökkenésekkel már el is tűnt Digitelló szeme elől. Digitelló levonta a tanulságot.



**A fontos személyeknek, sosincs elég szabadidejük...**

Digitelló a város szélére érve bekapcsolta a fényimpulzus-tolerátorát. A vöröslő infra fényében talált egy elhagyott utacskát. Úgy döntött még sétál egy kicsit, utána meg elröppen a Múzeumhoz. Megnézi mi lett a tejfölfajta hajtasokkal... Azután meglátogatja a pilóta holli-bolli családot. Ebben a pillanatban fertelmes szuszogásra lett figyelmes. Felnézett a hang irányába.

Azt hitte, nem jól lát!



*Egy óriási holli-bolli sárkány állt előtte, és őt nézte.*

- ▶ **Szervusz** - köszönt az óriás holli-bolli sárkány.
- ▶ **Szia...** - válaszolt megszeppenve Digitellő.
- ▶ **Ne félj, nem lépek rád...** - szólt a hatalmas lény - **Jártam a munkanélküli óriás holli-bolli sárkány átképző tanfolyamokra. Ott megtanultam az óvatos lépdelést, meg sok minden mást is...**
- ▶ **Ó, de jó!** - könnyebbült meg Digitellő - **És most hová mész?!**
- ▶ **A holli-bolli óriáshegyre.**
- ▶ **Veled mehetek?!** - kérdezte Digitellő.
- ▶ **Inkább majd máskor...** - hárította el a kérést szabadkozva az óriás holli-bolli sárkány - **Mert randim van egy óriás holli-bolli házisárkány hölgygel. Ne haragudj!**

► *Jajj, dehogy akartalak zavarni! Megkérdezhetem, miért van vízcsap szíved?*

► *Persze. Mi régebben a digitális-tejfölfákat őriztük. Nem valami ügyesen, mert állandóan elaludtunk munkaidőben. Meg túl szelídek vagyunk, nem ijednek meg tőlünk a bűnöző holli-bollik. A mi hibánk is, hogy ez lett a helyzet. Emiatt dühösekké lettünk magunkra, és sűrűn előfordult, hogy véletlenül tüzet okádtunk... Ez sajnos elvakítja a holli-bollikat... Így aztán egy ideje már így születünk, hogyha véletlenül lángot fújnánk, legyen mivel eloltani... De most már tényleg sietek... Mert nagyon szerelmes vagyok... Mennem kell... Szia... Vár rám egy házisárkány lány...*

► *Köszönöm a felvilágosítást, és jó randizást... Szia...* - mondta Digitelló.

*Digitelló nagyon szégyellte magát, hogy feltartotta a szerelmes óriás holli-bolli sárkányt.*

*Levonta a tanulságot.*



*Még egy házisárkányt is szerethet valaki....*

*Digitellónak ekkor eszébe jutott, hogy elfelejtett ajándékot venni a picike holli-bollinak.*

*Visszasietett a városba.*

*Hamar talált egy kis boltot.*

*Vett egy-két apróságot.*

*Szerencsére elfogadták a digitális bankkártyáját.*

*Amint kilépett az üzlet ajtaján érezte, hogy valaki figyeli.*

*S tényleg, egy milliomos holli-bolli fürkészte.*

*Két felhő is lebegett mellette...*

*Ami azért volt furcsa, mert azokat csakis baba holli-bollikhoz lehetett igényelni.*

*De akkor is csak egyet...*

*Digitelló előzékenyen ráköszönt.*



► **Szia!**

*De a milliomos holli-bolli nem köszönt vissza, csak mereven nézte tovább. Digitelló arra gondolt, talán nem szereti, ha letegezik. Helyesbített...*

► **Jó napot kívánok.**

► **Na! Így már mindjárt más** - szólalt meg a milliomos holli-bolli leereszkedő hangnemben - **Hogy mersz letegezni egy milliomos holli-bollit!? Ki vagy te?! Mit képzelsz magadról?!**

► **Semmit sem képelek magamról, esetleg csak azt, hogy Digitelló vagyok...** - felelte ártatlanul Digitelló.

► **Teeee! Szentelen! Pimasz robotja! Mindjárt a Holli-Bollia Legfőbb Biróságára idéztetlek!** - kiabált vele a milliomos holli-bolli, és dühösen elvonult a megpakolt, nehézkesen lebegő felhőivel a nyomában.

*Digitelló nem értette, mitől lett ilyen ideges a milliomos holli-bolli. Aztán rájött.*

*Lenézte őt.*

*Mert csak egy robot...*

*Levonta a tanulságot...*





***Mindig van olyan, aki különbnek hiszi magát nálad....***

*Digitelló bekapcsolta az antigravitátort, és rövid idő múlva már le is szállt a Múzeum előtt. A robot sehol sem volt... Ráadásul teljes sötétségbe borult a múltkor annyira fényes épület. Kétszer is ellenőrizte az adatokat, de a Múzeum, az a Múzeum volt, ahol a múltkor járt. Nagyon megijedt! Valami baj történhetett! Csak nem kiszáradt az utolsó digitális-tejfölfa is?! A bejáratnál észrevett egy tudós holli-bollit. Feje fölött a két saját műholdja keringett.*



*Digitelló tudta, hogy azok szakadatlanul továbbítják a Világegyetem összes adatát a három parabola-szenzornak.*

*Digitelló nem merte megzavarni. Attól tartott, hogy úgysem foglakozna ővele...*

*Megkerülte az épületet és ott észrevett egy arra szökdécselő postás holli-bollit.*



Utánaszaladt, udvariasan köszönt neki, elnézést kért a zavarásért, majd megkérdezte tőle, hogy nem tudja-e mi lett a tejfölfával, ami itt volt kiállítva...

► **De... Tudom** - válaszolta a postás holli-bolli - **a Kísérleti Intézetbe vitték.**

► **És miért van ott?** - faggatta az egyre rémültebb Digitelló a készséges postás holli-bollit.

► **Azért, mert egy feltaláló holli-bolli rájött, hogyan kell digitális holli-bolli hópehelyből tejfölszórót előállítani. Ami majdnem ugyanolyan, mintha a tejfölfatermése a virágból fejlődött volna ki. Kis különbséggel.**

► **De, hát mi az...** - kérdezte Digitelló, most már kissé megnyugodva.

► **Nem azonnal tejföl-gyümölcs nő az ágakon, hanem csak apró tejfölfatermések. Azt pedig időben le kell szedni, és ki kell keltetni. Már lett is pár darab... Ezért áttelepítették a fát, mert eljött a keltetés ideje. Többet nem tudok. Viszontlátásra...**

Digitelló megköszönte a felvilágosítást, és elindult az Intézet felé, hogy megnézze a tejfölfát. Közben rájött, hogy ő a tejfölfaterméseket látta a múltkor.

Az Intézet előtt megint egy portás robot állta el az útját. Ő szívélyesen köszönt, de az ugyanolyan elutasítóan viselkedett, mint a Múzeum előtt a másik.. Nem engedte be. Ő is azt mondta, ide ugyan robotok be nem teszik a lábukat, amíg ő a portás...

Digitelló nem vitatkozott. Megint kitalált valamit. Mivel nagyon fontos volt, hogy bejusson, cselhez folyamodott...

Azt mondta a mogorva robotnak, hogy ő egy álruhás titkosügynök holli-bolli. Igazolásként megmutatta neki az elnök buggyburuggytól kapott klubkártyáját.

A portás roboton azonnal látszott, hogy nem akarja bevallani tudatlanságát, miszerint ilyen kártyát még nem látott, s mélyen hajbókolva beengedte Digitellót az Intézetbe.

Digitelló benézett az üveggel elválasztott laboratóriumba. Mindenhol asszisztens holli-bollik nyüzsögtek.

Digitelló továbbment.

*Két újabb hajbókoló robot mellett elhaladva rájött, hogy a portás robot értesítette a titkos-ügynök holli-bolliról a belső őrséget.*

*Digitelló magában mosolyogva a Kísérleti Intézet nagyterme felé vette az útját. Egyre fényesebb lett minden. Sőt már túl fényes... Bekapcsolta a fényimpulzus-tolerátorát, hogy tompítson a ragyogáson...*





*A terem közepén ott ragyogott teljes pompájában a digitális-tejfölfa. Alatta és körülötte mindenütt lebegő tejfölgombócokkal.*

*Mindegyik fajtából!*

*Úgy látszik mégiscsak sikerült! Megnyugodott. Nagyon boldog volt.*

*Még végignézte, amint megnyitják a tejfölfa fölött a kupolát, hogy a külvilágnak is jusson a fényáradatból...*

*Kifelé menet rámosolygott a portás robotra. Máris indult a barátait meglátogatni.*

*Míg feléjük repült, levonta a tanulságot...*



***Ha valaki elég kitartó, mindig eléri a céljait!***

*A pilóta holli-bolli család szívélyesen fogadta. A picike holli-bolli azonnal játszani kezdett az ajándékokkal. Nagyon sokáig beszélgettek, közben a holli-bollik tejfölgombócot ettek.*

*Végül Digitelló elköszönt. Örömmel látta, hogy a sötétet már is halvány félhomály váltotta fel. A Bolli-hold is látszott egy picit...*



*Elbúcsúzott mindenkitől, megígérte, hogy újból eljön, és megnyomta a piros gombot...*





- *vége* -



# DIGITELLÓ KÖNYVEK

---

2003-2004

**DIGITELLÓ HOLLI-BOLLIÁBAN**

**DIGITELLÓ HÓMOLYPUMPIÁBAN**

**DIGITELLÓ HERCE-HURCIÁBAN**

Várható:

**DIGITELLÓ FORTYAN-FÜLLENTIÁBAN**

**DIGITELLÓ DÖRGEDELMIÁBAN**

**DIGITELLÓ HÓRUKKIÁBAN**

**DIGITELLÓ ZIZZENTIÁBAN**

**DIGITELLÓ GÜLÜRÉMIÁBAN**



**Borító:**



Arts Factor Design Stúdió



*Ez az e-book a mű szerzője által korrektúrázott kéziratból készült.  
A kiadó nem vállal felelősséget az esetleges helyesírási, nyelvhelyességi, s egyéb hibákért!*

**ISBN 963 9583 19 7**